

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/34137 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Arnhem, van 21 februari 2008 in het geding tussen:

mede voor haar minderjarig kind,

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 augustus 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van _____ mede voor haar minderjarig kind, (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 februari 2008, verzonden op 22 februari 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, (hierna: de rechtbank), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in die uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 maart 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Bij besluit van 6 april 2004 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een eerdere aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is bij uitspraak van de Afdeling van 30 maart 2005 in zaak nr. 200409783/1, waarbij het door de vreemdeling in die zaak ingestelde hoger beroep kennelijk ongegrond is verklaard, in rechte onaantastbaar geworden. Het besluit van de staatssecretaris van 7 augustus 2007 is van gelijke strekking als dat van 6 april 2004.

2.2. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.2.1. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere

besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.2.2. In de eerste en tweede grief, in onderlinge samenhang gelezen, klaagt de staatssecretaris dat, samengevat weergegeven, de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het besluit van 7 augustus 2007 onvoldoende deugdelijk is gemotiveerd en onvoldoende zorgvuldig is voorbereid, nu hij heeft nagelaten de reactie van de behandelend psychiater van de vreemdeling van 25 juni 2007 op het advies van het Bureau Medische Advisering (hierna: het BMA) van 20 maart 2007 voor te leggen aan het BMA met de vraag of de hierin vervatte informatie tot andere inzichten leidt. De staatssecretaris betoogt hiertoe dat de rechtbank niet heeft onderkend dat, nu uit het vorengenoemde advies van het BMA noch de reactie van de behandelend psychiater, volgt dat de vreemdeling lijdt aan een ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium, de door haar aangevoerde medische klachten geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden betreffen. Voorts betoogt de staatssecretaris dat de rechtbank in het licht van het voorgaande heeft miskend dat het door de vreemdeling overgelegde landenrapport over Montenegro van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken van 6 maart 2007 (hierna: het landenrapport), op basis waarvan zij betoogt dat in het land van herkomst voor haar geen behandelingsmogelijkheden voorhanden zijn, evenmin een novum behelst.

2.2.3. Volgens rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) kan uitzetting in verband met de medische toestand van de uit te zetten persoon, onder uitzonderlijke omstandigheden en wegens dwingende redenen van humanitaire aard, bij gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land, waarnaar wordt uitgezet, leiden tot schending van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 8 november 2005 in zaak nr. 200507278/1; JV 2005/477), volgt uit deze rechtspraak dat van zulke uitzonderlijke omstandigheden slechts sprake kan zijn, indien de desbetreffende vreemdeling lijdt aan een ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium.

De rechtbank heeft niet onderkend dat uit het advies van het BMA van 20 maart 2007 noch uit de reactie van de behandelend psychiater van 25 juni 2007, volgt dat zich ten aanzien van de vreemdeling een situatie voordoet als hiervoor bedoeld. Reeds daarom is op voorhand uitgesloten dat de door haar in het kader van haar aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd gestelde medische klachten kunnen afdoen aan het besluit van 6 april 2004 en de overwegingen waarop dit rust, zodat geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden. Het

landenrapport, op basis waarvan de vreemdeling betoogt dat in het land van herkomst voor haar geen behandelingsmogelijkheden voorhanden zijn, kan in het licht hiervan evenmin afdoen aan het voormelde besluit en betreft derhalve ook geen nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid.

De grieven slagen.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, wordt als volgt overwogen.

2.3.1. Het betoog van de vreemdeling dat aan haar broer, met wie zij een bijzondere band stelt te hebben, op 6 april 2005 een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is verleend, in verband waarmee de staatssecretaris met toepassing van artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht van het beleid inzake bijzondere individuele klemmende redenen van humanitaire aard, zoals thans opgenomen in paragraaf C2/4.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000, zou dienen af te wijken, kan niet slagen. Niet valt in te zien dat de verlening van een vergunning aan de broer op grond van artikel 29, eerste lid, onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), omdat hij voldoet aan het zogenoemde nareiscriterium, relevant kan zijn voor de verlening van een asielvergunning aan de vreemdeling op een van de andere gronden genoemd in artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000. Vast staat dat de vreemdeling niet aan het nareiscriterium voldoet. De gestelde bijzondere band van de vreemdeling met haar broer heeft – zo zich in dit opzicht al een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid voordoet – voorts geen betekenis voor de toetsing van de gronden van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000.

De omstandigheid dat de staatssecretaris volgens de vreemdeling in vergelijkbare zaken van de families Ramadan en Hot wel is overgegaan tot verlening van een verblijfsvergunning asiel behelst voorts op zichzelf evenmin een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid, nu daaruit niet kan worden opgemaakt dat met betrekking tot een gelijk feitencomplex een andere waardering door de staatssecretaris heeft plaatsgehad.

De omstandigheid dat gedwongen terugkeer naar het land van herkomst, vanwege haar op _____ geboren kind, in strijd zou zijn met artikel 3 van het Verdrag inzake de rechten van het kind behelst ten slotte evenmin een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid, nu de vreemdeling dit vóór het nemen van het besluit van 6 april 2004 had kunnen en derhalve behoren aan te voeren.

2.3.2. Nu in hetgeen is aangevoerd geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn gelegen en zich evenmin een relevante wijziging van het recht voordoet en voorts niet is aangevoerd dat sprake is van bijzondere feiten en omstandigheden, als bedoeld in rechtsoverweging 45 van het arrest van het EHRM van 19 februari 1998 in zaak nr. 145/1996/764/965, Bahaddar tegen Nederland (JV 1998/45), is er voor rechterlijke toetsing van het besluit van 7 augustus 2007 geen plaats.

2.4. Het inleidende beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 21 februari 2008 in zaak nr. 07/34137;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

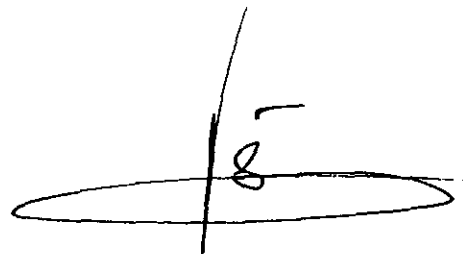
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 2 december 2008

154-523.

Verzonden: 2 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the top, and a large, stylized 'V' shape that loops around the vertical line.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

II

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 07/34137

Datum uitspraak: 21 februari 2008

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
Burger van Servië en Montenegro,
eiseres,
gemachtigde mr. P.L.P.M. van Aalst,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 7 augustus 2007 (hierna: het bestreden besluit) heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 30 juni 2005 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 3 september 2007 heeft eiseres beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 10 januari 2008. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. R.R. Berkhout.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2. Op 7 april 2003 heeft eiseres een aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 10 april 2003 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Eiseres heeft daartegen op 22 april 2003 beroep ingesteld, alsmede heeft zij op 22 april 2003 verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Bij uitspraak van 2 mei 2003 heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, het beroep gegrond verklaard en het verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen.

Op 9 mei 2003 heeft verweerder hoger beroep ingesteld tegen deze uitspraak. Bij uitspraak van 11 juli 2003 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) het hoger beroep gegrond verklaard, de uitspraak van 2 mei 2003 van de voorzieningenrechter van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, vernietigd en de zaak terugverwezen naar de rechtbank.

Bij uitspraak van 4 september 2003 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, het beroep (opnieuw) gegrond verklaard.

Bij besluit van 6 april 2004 heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 7 april 2003 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd wederom afgewezen. Het tegen dit besluit ingestelde beroep is bij uitspraak van 11 november 2004 ongegrond verklaard.

Het tegen deze uitspraak door eiseres ingestelde hoger beroep is bij uitspraak van 30 maart 2005 eveneens ongegrond verklaard.

Het besluit van 6 april 2004 staat derhalve na de uitspraak van de Afdeling van 30 maart 2005 in rechte vast.

Onderhavige aanvraag is dan ook een aanvraag in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan, kort samengevat, ten grondslag gelegd dat de aanvraag van eiseres beschouwd moet worden als een herhaalde aanvraag in de zin van artikel 4:6 van de Awb en dat geen nieuwe feiten en omstandigheden zijn aangevoerd die aan het eerdere besluit van 6 april 2004 kunnen afdoen.

4. Eiseres heeft zich op het standpunt gesteld dat er wel sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden, die zouden moeten leiden tot een ander oordeel dan verwoord in het eerdere afwijzende besluit. Eiseres voert hiertoe ten eerste aan dat het feit dat aan haar broer, bij besluit van 6 april 2005 een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, lid 1, sub f van de Vw 2000 is verleend, dient te worden beschouwd als een relevant novum.

Voorts voert eiseres aan dat zij in sterke mate afhankelijk is van haar gezinsleden en dat zowel eiseres als haar gezinsleden onder medische behandeling staan. Ter onderbouwing van dit standpunt heeft eiseres diverse medische stukken overgelegd, waaronder een brief van haar behandelend psychiater B. van der Goot en behandelend sociaal psychiatrisch verpleegkundige A.C. Stehouwer, van RIAGG Amersfoort & Omstreken van 25 juni 2007. Uit deze brief blijkt onder meer dat het volgens de behandelaars, gezien de medische conditie van eiseres, niet verantwoord is dat zij terugkeert naar haar land van herkomst. Volgens eiseres is de ernst van haar traumatische ervaringen toegenomen hetgeen een relevant novum is dat tot heroverweging van het besluit van 6 april 2004 noopt. Voorts heeft eiseres zich op het standpunt gesteld dat verweerder ten onrechte

heeft nagelaten de brief van 25 juni 2007 voor te leggen aan het Bureau Medische Advisering (hierna: BMA).

Vervolgens doet eiseres een beroep op de medische situatie van haar moeder nu zij (nog steeds) onder behandeling staat vanwege haar traumatische ervaringen. Haar vader staat eveneens onder medische behandeling, aldus eiseres.

Daarnaast stelt eiseres dat gedwongen terugkeer in strijd is met het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (hierna: IVRK). Zij voert hier toe aan dat haar dochter, geboren op _____ geboren en getogen is in Nederland, alleen Nederlands spreekt en hier naar school gaat. Ter ondersteuning van dit standpunt doet eiseres een beroep op de noot van G. Gardol bij de uitspraak van de Afdeling van 15 februari 2007, waarin de annotator betoogt dat artikel 3 van het IVRK rechtstreekse werking toekomt. Voorts heeft eiseres in dit kader een pleitnota van Defence for Children International, alsmede een studie van dr. M.E. Klaverboer en drs. A.E. Zijlstra van de Rijksuniversiteit Groningen van april 2006 overgelegd. Ter nadere onderbouwing heeft eiseres ook nog een stuk van Defence for Children International van 10 december 2007 overgelegd. Ten slotte doet eiseres een beroep op het gelijkheidsbeginsel en verwijst hierbij naar de zaken van de familie Hot en van de familie Ramadani. Eiseres meent dat om deze redenen sprake is van nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb, die nopen tot heroverweging van het eerdere besluit.

5. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.

6. Ter beoordeling staat derhalve of eiseres aan de onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen ná het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat besluit rust.

7. Eiseres heeft zich (onder meer) op het standpunt gesteld dat het moeten terugkeren naar Montenegro vanwege haar medische omstandigheden in strijd is met artikel 3 van het (Europese) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden.

8. De rechtbank stelt vast dat het BMA op 20 maart 2007 een medisch advies heeft opgesteld. Uit het BMA-advies blijkt dat eiseres in Nederland onder behandeling is voor psychische klachten. Eveneens komt uit het advies naar voren dat er in Montenegro voldoende adequate behandelmogelijkheden zijn ten aanzien van deze psychische klachten. Tevens staat in het advies dat bij het uitblijven van medische behandeling van eiseres geen medische noodsituatie op korte termijn kan worden verwacht. Ten slotte blijkt uit het advies dat eiseres in staat is te reizen met gangbare vervoermiddelen op de voorwaarden dat het medicijngebruik tijdens de reis wordt gecontinueerd, en dat eiseres wordt begeleid door een psychiatrisch verpleegkundige.

9. Eiseres heeft dit oordeel betwist. Ter onderbouwing van dit standpunt heeft eiseres (onder meer) een brief van haar behandelend psychiater B. van der Goot en behandelend sociaal psychiatrisch verpleegkundige A.C. Stehouwer van RIAGG Amersfoort & Omstreken van 25 juni 2007 overgelegd. Blijkens deze brief verwacht de psychiater Van der Goot dat, wanneer de zorg van de familie van eiseres wegvalt, eiseres niet in staat is om adequaat voor zichzelf en haar dochter te zorgen. Verder stelt de behandelend psychiater dat bij hevige angst, die zeker zal toenemen wanneer zij alleen voor zichzelf en haar dochter moet zorgen en alleen terug moet naar de omgeving waar de traumatische gebeurtenissen hebben plaatsgevonden, te verwachten is dat eiseres gaat dissociëren, gedesoriënteerd raakt en volledig in paniek raakt. Ook verwacht de behandelend psychiater dat terugkeer van eiseres naar het land van herkomst een totale desintegratie bij eiseres zal veroorzaken. Concluderend stelt Van der Goot dat het in de huidige conditie medisch niet verantwoord is dat eiseres zonder familie terug moet naar het land van herkomst.

10. De rechtbank stelt vast dat de arts van het BMA deze brief niet bij zijn oordeelsvorming heeft betrokken. Naar het oordeel van de rechtbank had het in een geval als het onderhavige op de weg van verweerder gelegen om deze brief van de behandelend psychiater B. van der Goot en behandelend sociaal psychiatrisch verpleegkundige A.C. Stehouwer voor te leggen aan het BMA met de vraag of deze medische informatie wellicht tot andere inzichten leidt. Ter zitting heeft de gemachtigde van verweerder erkend dat dit niet is gebeurd. Door dit na te laten en het BMA-advies van 20 maart 2007 desondanks onverkort ten grondslag te leggen aan het bestreden besluit, is dit besluit naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende deugdelijk gemotiveerd en onvoldoende zorgvuldig voorbereid. Het beroep is derhalve gegrond.

11. Voorts heeft eiseres zich in dit kader nog op het standpunt gesteld dat het voor haar in Montenegro onmogelijk is de nodige medische zorg en hulp te krijgen, vanwege het in Montenegro algemeen vigerende discriminatoire klimaat tegenover alleenstaande moeders die slachtoffer zijn geworden van verkrachting. Ter onderbouwing van dit standpunt heeft eiseres (onder meer) het Landenrapport Montenegro van US State Department van 6 maart 2007 overgelegd. Het standpunt van de gemachtigde van verweerder ter zitting dat de overgelegde landeninformatie geen rechtens relevant novum is omdat het een verwijzing betreft naar een algemene situatie en derhalve niet geïndividualiseerd is, volgt de rechtbank niet. Hiertoe overweegt de rechtbank dat iedere asielaanvraag beoordeeld wordt in het licht van hetgeen over de algehele situatie en in het bijzonder de mensenrechtensituatie in het land van herkomst bekend is. In dit verband wijst de rechtbank op de uitspraak van de Afdeling van 5 oktober 2007 (JV 2007,528), waarin de Afdeling overweegt dat hoewel een document geen concrete informatie met betrekking tot de vreemdeling persoonlijk bevat, met het oog op een vergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 een novum kan zijn. Of daarvan sprake is, moet door de rechter worden beantwoord aan de hand van hetgeen door de vreemdeling aan zijn herhaalde aanvraag ten grondslag is gelegd en hetgeen op basis van de eerdere procedure als in rechte vaststaand moet worden aangenomen. De rechtbank kan deze vraag in de onderhavige zaak, mede gelet op hetgeen hierboven is overwogen, thans niet beantwoorden.

12. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen is de rechtbank dan ook van oordeel dat het bestreden besluit onvoldoende zorgvuldig is voorbereid en onvoldoende deugdelijk is gemotiveerd.

13. Gelet op het voorgaande behoeft hetgeen door eiseres overigens of meer is aangevoerd geen nadere bespreking.

Registratienummer: Awb 07/34137

5

14. Gelet op het voorgaande is het beroep gegrond wegens schending van het vereiste dat het bestuursorgaan bij de voorbereiding van een besluit de nodige kennis vergaart omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen (artikel 3:2 van de Awb) en van het motiveringsvereiste (artikel 3:46 van de Awb). Verweerder zal een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak. Er bestaat aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

De beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het besluit van 7 augustus 2007;

draagt verweerder op binnen zes weken een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;

veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres ten bedrage van 644,00, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als de rechtspersoon die dit bedrag dient te betalen aan de griffier van deze nevenzittingsplaats, waarvoor verweerder een nota zal worden toegestuurd.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.M. Overbecke en in het openbaar uitgesproken op 21 februari 2008 in tegenwoordigheid van M. Hietkamp-Jonker als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

22 FEB 2008

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
21 MRT 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DD:	PAR:

Hoger Beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
De Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant,

Tegen
de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te
Arnhem van 21 februari 2008,
met kenmerk AWB 07/34137

Inzake:
Met IND-kenmerk 0304.07.0405
Aan te duiden als verweerder
Gemachtigde: mr. P.L.P.M. van Aalst, advocaat te Arnhem

Proces
Procesvertegenwoordiging
's-Hertogenbosch
Magistratenlaan 222
5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch

mr. L. Strijbos
073-8883048

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 21 februari 2008, verzonden op 22 februari 2008, met kenmerk Awb 07/34137 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 7 augustus 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak binnen zes weken een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

Waar hierna de Staatssecretaris wordt genoemd, wordt daaronder in voorkomend geval mede begrepen eerdere bewindspersonen voor Vreemdelingenzaken.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 7 april 2003 heeft verweerder een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.
- 2.2 Bij besluit van 10 april 2003 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij uitspraak van 2 mei 2003 heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle, het tegen de afwijzing van deze aanvraag ingediende beroep gegrond verklaard.
- 2.4 Op 9 mei 2003 heeft de Staatssecretaris hoger beroep ingesteld tegen deze uitspraak.
- 2.5 Bij uitspraak van 11 juli 2003 heeft uw Afdeling het hoger beroep gegrond verklaard, de uitspraak van 2 mei 2003 vernietigd en de zaak terugverwezen naar de rechtbank.
- 2.6 Bij uitspraak van 4 september 2003 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle, het beroep (opnieuw) gegrond verklaard.
- 2.7 Bij besluit van 6 april 2004 heeft de Staatssecretaris de aanvraag van verweerder van 7 april 2003 wederom afgewezen.
- 2.8 Het tegen dit besluit ingestelde beroep is bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem, van 11 november 2004 ongegrond verklaard.
- 2.9 Het tegen deze uitspraak door verweerder ingestelde hoger beroep is bij uitspraak van uw Afdeling van 30 maart 2005 eveneens ongegrond verklaard.
- 2.10 Op 30 juni 2005 heeft verweerder wederom een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.
- 2.11 Bij besluit van 7 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.12 Het hiertegen op 3 september 2007 ingediende beroep is bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem, van 21 februari 2008 gegrond verklaard. Hiertegen richt zich onderhavig hoger beroep.

3 Standpunt van de Staatssecretaris

3.1 De Staatssecretaris is van oordeel dat het besluit van 7 augustus 2007 rehtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.

3.2 De Staatssecretaris heeft twee grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 10 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"(...) Naar het oordeel van de rechtbank had het in een geval als het onderhavige op de weg van verweerder gelegen om deze brief van de behandelend psychiater B. van der Goot en behandelend sociaal psychiatrisch verpleegkundige A.C. Stehouwer voor te leggen aan het BMA met de vraag of deze medische informatie wellicht tot andere inzichten leidt. (...) Door dit na te laten en het BMA-advies van 20 maart 2007 desondanks onverkort ten grondslag te leggen aan het bestreden besluit, is dit besluit naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende deugdelijk gemotiveerd en onvoldoende zorgvuldig voorbereid. Het beroep is derhalve gegrond."

Grief 2

3.4 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 11 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"(...) Het standpunt van de gemachtigde van verweerder ter zitting dat de overgelegde landeninformatie geen rehtens relevant novum is omdat het een verwijzing betreft naar een algemene situatie en derhalve niet geïndividualiseerd is, volgt de rechtbank niet. Hiertoe overweegt de rechtbank dat iedere asielaanvraag beoordeeld wordt in het licht van hetgeen over de gehele situatie en in het bijzonder de mensenrechtensituatie in het land van herkomst bekend is. In dit verband wijst de rechtbank op de uitspraak van de Afdeling van 5 oktober 2007 (JV 2007, 528), waarin de Afdeling overweegt dat hoewel een document geen concrete informatie met betrekking tot de vreemdeling persoonlijk bevat, met het oog op een vergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 een novum kan zijn. Of daarvan sprake is, moet door een rechter worden beantwoord aan de hand van hetgeen door de vreemdeling aan zijn herhaalde aanvraag ten grondslag is gelegd en hetgeen op basis van de eerdere procedure als in rechte vaststaand moet worden aangenomen. De rechtbank kan deze vraag in de onderhavige zaak, mede gelet op hetgeen hierboven is overwogen, thans niet beantwoorden."

3.5. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 12, 13 en 14 op pagina 4 en 5. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Algemene toelichting aangaande de grieven

- 4.1 Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (vorder. Awb) is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden. Indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten of omstandigheden worden vermeld.
- 4.2 Artikel 4:6 Awb geeft voor de bestuurlijke besluitvorming invulling aan het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk niet meermaals wordt geoordeeld over eenzelfde zaak (ne bis in idem). De bepaling verleent het bestuur de bevoegdheid om een herhaalde aanvraag, waaraan geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd, af te wijzen onder verwijzing naar het eerdere besluit, doch het laat vrij om inhoudelijk op zo'n aanvraag te beslissen.
- 4.3 Voormeld algemeen beginsel geldt ook voor de rechtspraak buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen, kan eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter worden voorgelegd. Voor de bestuursrechtspraak in vreemdelingenzaken vindt dat beginsel naders invulling in het bepaalde in artikel 8:1 Awb, gelezen in verband met artikel 69 Vw. Deze wettelijke bepalingen verzetten zich ertegen dat door het instellen van beroep tegen het besluit op een herhaalde aanvraag wordt bereikt dat de rechter de zaak beoordeelt, als ware het beroep gericht tegen het eerdere besluit.
- 4.4 Daarbij geldt dat de wet voor de rechtspraak anders dan voor het bestuur niet voorziet in discretie, noch anderszins in uitzonderingen op de regel dat de weg naar de rechter slechts eenmaal gedurende een beperkte periode open staat. Voor de rechter geldt het beperkte toetsingskader derhalve ook, indien het bestuursorgaan artikel 4:6, tweede lid Awb niet heeft toegepast. De regels inzake de toegang tot de rechter staan niet ter vrije beschikking van partijen, maar zijn van openbare orde.
- 4.5 De rechter dient ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in geval van een besluit op een herhaalde aanvraag, direct te treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden worden aangevoerd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Vgt:

- AbRS 3 augustus 2001, JV 2001/258;
- AbRS 5 september 2001, JV 2001/285
- AbRS 11 januari 2002, JV 2002/128

Aangaande grief 1

4.6 De rechtbank heeft miskend dat de medische omstandigheden die door verweerder in onderhavige procedure naar voren zijn gebracht, geen nieuwe feiten en/of omstandigheden zijn in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Immers, reeds ten tijde van de vorige procedure was bekend dat verweerder psychische problemen had. Verweerder had zich in de vorige procedure reeds kunnen en derhalve moeten beroepen op het feit dat terugkeer naar het land van herkomst vanwege de medische omstandigheden een schending van artikel 3 EVRM zou opleveren. Verweerder heeft op geen enkele wijze aannemelijk gemaakt dat zij dit niet eerder naar voren heeft kunnen brengen. Van de zijde van verweerder is geen medische informatie in het geding gebracht op basis waarvan zou kunnen worden beoordeeld of er – objectief gezien – in de periode die is verstreken na de eerste procedure een in aanmerking te nemen verslechtering in haar gezondheidstoestand zou hebben plaatsgevonden, zodanig dat van nieuw feiten of veranderde omstandigheden kan worden gesproken. Dit heeft de rechtbank miskend.

4.7 Bovendien is op voorhand uitgesloten dat hetgeen is aangevoerd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust. Derhalve is er geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen. Verweerder heeft aan haar herhaalde asielaanvraag ten grondslag gelegd dat terugkeer naar haar land van herkomst geleed op haar medische situatie tot een schending van artikel 3 EVRM leidt. Algemeen wordt aangenomen dat een vreemdeling die met uitzetting wordt bedreigd in beginsel geen recht kan claimen om in het land dat hem wil uitzetten voortgezet te verblijven om daar medische, sociale of andere zorg te continueren. Alleen in uitzonderlijke omstandigheden kan uitzetting in het licht van dwingende humanitaire omstandigheden schending van artikel 3 EVRM opleveren.

Vergelijk:

- EHRM 24 juni 2003 (*Henaol/Nederland*), JV 2004/126;
- EHRM 2 mei 1997 (*DJ/Verenigd Koninkrijk, St. Kitts*), NJ 1998/582;
- EHRM 6 februari 2001 (*Bensaid/Verenigd Koninkrijk*), JV 2001/103.

Behoudens in de zaak die heeft geleid tot het arrest van 2 mei 1997 is in geen enkele uitspraak aangenomen dat uitzetting in verband met de (soms zeer ernstige) medische problemen strijd zou opleveren met artikel 3 EVRM.

Het is inmiddels standaard jurisprudentie van uw Afdeling dat uitzetting in verband met de medische toestand van de uit te zetten persoon onder uitzonderlijke omstandigheden en wegens dwingende redenen van humanitaire aard, bij gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land waarnaar wordt uitgezet, kan leiden tot een schending van artikel 3 EVRM. Van uitzonderlijke omstandigheden kan – aldus uw Afdeling – slechts sprake zijn als de vreemdeling lijdt aan een ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium.

Vergelijk:

- AbRS 1 november 2002, JV 2002/447;
- AbRS 23 februari 2003, JV 2003/164;
- AbRS 8 november 2005, JV 2005/477.

Zoals het BMA heeft geconcludeerd in het advies van 20 maart 2007 is van dergelijke omstandigheden in casu geen sprake. Bovendien zijn er behandelmogelijkheden in het land van herkomst van verweerder. Ook om deze reden kunnen de aangevoerde omstandigheden niet aangemerkt worden als rechtens relevante nieuwe feiten en/of omstandigheden. Dit heeft de rechtbank miskend.

Nu geconcludeerd dient te worden dat er geen sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb, stond de zorgvuldigheid van de besluitvorming door de Staatssecretaris niet ter discussie.

Aangaande grief 2

- 4.8 De rechtbank is gelet op het eerder uiteengezette toetsingskader verplicht om na te gaan of het door verweerder eerst in beroep ingeroepen rapport van het US Department of State van 6 maart 2007 is aan te merken als nieuw feit en of veranderde omstandigheid in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Naar het oordeel van de Staatssecretaris heeft de rechtbank miskend dat verweerder de inhoud van dit document eerder had kunnen en derhalve had moeten inroepen.

Tevens had de rechtbank zich een oordeel moeten vormen omtrent de vraag of dit document tot een ander oordeel zou moeten leiden dan zoals verwoord in het eerdere besluit. Uit het overgelegde stuk kan naar het oordeel van de Staatssecretaris op geen enkele wijze worden afgeleid dat de positie van verkrachte vrouwen zodanig is dat zij geen toegang hebben tot medische voorzieningen. Niet valt in te zien dat de rechtbank zich hieromtrent geen oordeel kan vormen. Nu tevens bij de toelichting bij de eerste grief reeds is opgemerkt dat de medische omstandigheden die door verweerder zijn aangevoerd geen nieuwe feiten en omstandigheden zijn in de zin van artikel 4:6 Awb, is het gestelde feit dat zij in verband met discriminatie geen medisch zorg kan krijgen, evenmin een rechtens relevant nieuw feit. Daarbij komt dat de rechtbank, gelet op het bepaalde in artikel 83, derde lid, van de Vw, ten onrechte heeft nagelaten om de Staatssecretaris in de gelegenheid te stellen zich over dit document schriftelijk uit te laten.

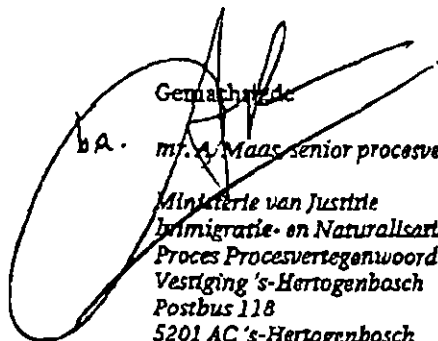
Vgl:

• *AbRS 18 december 2007, 200704086/1, JV 2008/79*

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 7 augustus 2007 ingestelde beroep.

's-Hertogenbosch, 21 maart 2008

Gemachtigde
b.a. *mr. A. Maas senior procesvertegenwoordiger*
Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging 's-Hertogenbosch
Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch
telefoon 073 888 3048
telefax 073 888 3086